

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Paulinische Paradox: Deel 4 – Welke Wet Paulus?

Maar we zijn niet onder de wet, we zijn onder de genade!

Dit is een uitspraak die we vrijwel elke dag horen!

Je hebt het vast gehoord, of misschien heb je het zelf gezegd:

“Wat? Jullie houden je aan Gods voedselwetten, die in Leviticus 11 staan?”

“Maar we zijn niet onder de wet, wij zijn onder de genade!”

“Wat? Houden jullie de 7^e dag Sjabbat?”

“Maar we zijn niet onder de wet, wij zijn onder de genade!”

Maar als we zeggen: We geloven en onderwijzen dat stelen tegen de Wet van God ingaat, daarom stelen we niet.

Waarom horen we dan niet? *“Maar we zijn niet onder de wet, wij zijn onder de genade!”*

Of... We geloven dat moorden tegen de Wet van God ingaat ... wie gaat ons dan zeggen ...

“Maar we zijn niet onder de wet, wij zijn onder de genade!”

Dat zou toch vreemd zijn, niet?

Het is duidelijk dat we onder de Wet van God staan. Dus, wat bedoelde Paulus toen hij dit zei in Romeinen 6:14 ...

Romeinen 6:14

[Want de zonde zal over u niet heersen. U bent namelijk niet onder de wet, maar onder de genade.](#)

Gewoonlijk wordt het als volgt uitgelegd:

“Er is een oude Wet van God, die Mozes schreef, en nu is er een nieuwe Wet van God door Christus. De vorige wet was er één van werken en het verdienen van je redding, en nu zijn we onder de genade.”

De brieven van Paulus zouden dit begrip zogenaamd ondersteunen, maar Paulus heeft ons ook opgedragen om "alles te toetsen".

Dat gaan we dan ook doen ... we zullen deze interpretatie van Paulus toetsen.

Het is waar dat Gods volk *nu* onder de genade is, maar waren ze dat dan niet *voordat* de Messias kwam?

Absoluut!! We waren al onder de genade, voordat, toen en nadat Mozes de Wet ontving bij de berg Sinai.

Genesis 6:8

Maar Noach vond genade in de ogen van de HEERE. (JHWH).

Exodus 33:12

Toen zei Mozes tegen de HEERE (JHWH): Zie, U zegt tegen mij: Laat dit volk verder trekken. U echter, U hebt mij niet laten weten wie U met mij meezendt, terwijl U Zelf gezegd hebt: Ik ken u bij uw naam, en ook: U hebt **genade** gevonden in Mijn ogen.

Exodus 33:16

Want hoe moet het anders bekend worden dat ik **genade** gevonden heb in Uw ogen, ik en Uw volk? Is het niet daardoor dat U met ons meegaat? Daardoor zullen wij, ik en Uw volk, afgezonderd zijn van alle volken die er op de aardbodem zijn.

Spreuken 3:34

De spotters zal Hij wel bespotten, maar zachtmoedigen zal Hij **genade** geven.

Jeremia 31:2

Zo zegt de HEERE (JHWH): Het volk dat aan het zwaard ontkomen was, heeft **genade** gevonden in de woestijn, toen Ik op weg ging om hem, Israël, tot rust te brengen.

Het is niet moeilijk om te zien dat genade geen nieuw concept is.

Het is echter niet zo dat degenen die eerder leefden dan Mozes het verlossende werk van Jesjoea aan het kruis niet nodig hadden. Dat hadden ze zeker nodig.

Het was echter een toekomstige gebeurtenis, waardoor onze Schepper de genade kon uitbreiden naar alle gelovige generaties.

Het feit dat je de Wet van God te volgt, die is opgeschreven door Mozes, laat je niet uit de genade vallen.

We kunnen dus niet ontkennen dat Paulus zegt dat we niet onder de wet zijn, maar onder de genade. Tegelijkertijd moeten we ons realiseren dat hij niet gezegd kan hebben dat de Wet van God, zoals opgeschreven door Mozes, in strijd is met de genade.

Zoals we in eerdere studies in de Paulinische Paradox serie lieten zien, gehoorzaamden en onderwezen zowel onze Messias Jezus als Paulus, de Wet van God, zoals deze is opgeschreven door Mozes.

Niet "*onder de wet maar onder de genade*" zijn kan dan ook niet betekenen dat we de Wet van God niet hoeven te volgen.

Dus bedoelde Paulus dan precies te zeggen?

Romeinen 6:14

Want de zonde zal over u niet heersen. U bent namelijk niet onder de wet, maar onder de genade.

Zie je dat hij zegt: "*zonde zal over u niet heersen*"?

Dit betekent dat de zonde, op een bepaald moment, wel heerschappij over ons had.

Het betekent dat we op een bepaald moment "onder de zonde" waren.

Je zou kunnen zeggen dat Paulus niet zegt dat we niet meer "onder de zonde" zijn, maar dat we niet langer "onder de wet" zijn.

En daar gaat het mis.

Ook al is het exact dezelfde zin, toch veronderstellen velen ten onrechte dat Paulus in de eerste helft van een zin over het één spreekt, en in de tweede helft over iets anders.

In de Bijbelse hermeneutiek heb je vast de zinsnede ... context, context, context ... wel eens gehoord.

Context is alles.

Denk hier even over na ... iets in deze wet, waar we niet meer onder staan, heeft te maken met de zonde die geen heerschappij meer over ons heeft.

De wet waar we niet langer onder staan heeft iets te maken met het niet meer onder de zonde staan.

Dat is de context die in dezelfde zin staat.

Overweeg dit eens ... Stel je voor dat Paulus het in Romeinen 6:14 had over het niet onder de Wet van God zijn. Bedoelde Paulus dat we niet meer onder de Wet van God staan, omdat we niet onder de zonde zijn?

Als we niet meer onder de Wet van God staan, dan zou Paulus de Wet van God gelijk stellen aan zonde.

Nu vraag ik je, is de Wet van God zonde?

Je denkt waarschijnlijk dat niemand het in zijn hoofd haalt om de Wet van God zonde te noemen, maar dat is PRECIES wat Romeinen 6:14 impliceert als we de Wet van God niet meer hoeven te volgen.

Romeinen 6:14

Want de zonde zal over u niet heersen. U bent namelijk niet onder de wet, maar onder de genade.

Paulus anticipeert al op deze mogelijke verwarring, en dat zijn woorden uit de context worden gehaald. In het volgende hoofdstuk stelt hij namelijk exact deze vraag.

Romeinen 7:7

Wat zullen wij dan zeggen? Is de Wet zonde? Volstrekt niet! Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen dan door de Wet. Ik zou immers ook niet geweten hebben dat begeerte zonde was, als de Wet niet zei: U zult niet begeren.

Dus is het door de Wet van God dat we zonde leren kennen.

De Bijbel leert ons dat het overtreden van de Wet van God zonde is.

1 Johannes 3:4

Ieder die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid; want de zonde is de wetteloosheid.

Bedenk dat het woord "wet" in het Hebreeuws gewoon "instructie" betekent.

Het is dus een instructie die tegen de Wet van God ingaat.

Je zou deze instructie, net als Paulus, "de wet van de zonde" kunnen noemen.

Later zullen we bespreken waar deze instructies van zonde vandaan komen.

We gaan verder ...

Zonde, of het overtreden van Gods Instructies, leidt tot de dood. We leren dit al vanaf het begin.

Genesis 2:16

En de HEERE (JHWH) God gebod de mens: Van alle bomen van de hof mag u vrij eten, maar van de boom van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven.

Paulus behandelt opzettelijk hetzelfde onderwerp, ruim voordat we bij Romeinen 6 aankomen.

Romeinen 5:12

Daarom, zoals door één mens de zonde in de wereld is gekomen, en door de zonde de dood, en zo de dood over alle mensen is gekomen, in wie allen gezondigd hebben.

Dus leert onze Schepper ons door Genesis, Paulus, en vele andere plaatsen in de Schrift, dat het volgen van de "wet van de zonde" ons naar de dood leidt.

Dit is dan natuurlijk een ander instructie, of, zoals je wilt, wet.

Paulus noemt dit de "wet van de zonde en de dood".

Als je nog niet kan volgen waar we het over hebben, dan moet je nog even geduld hebben, dan gaan we het straks hebben over het onderwijs van Paulus over de wet van de zonde en de dood.

Wij suggereren dat Paulus in Romeinen 6:14, het concept introduceert van de "wet van de zonde en de dood", en dat hij het in die context duidelijk niet heeft over de Wet van God.

Dat zou betekenen dat Paulus niet zegt dat we niet onder de "Wet van God" staan, dus dat we Gods instructies niet meer hoeven op te volgen, maar dat hij zegt dat we niet langer onder de "wet van de zonde en de dood" staan.

We suggereren dat Paulus onderwijst dat als we tot geloof komen, de dood van onze Messias ons in staat stelt om vrij te zijn van de slavernij van de zonde. Dit zorgt dat de dood in ons overwonnen is, dus ... staan we niet meer onder de wet van de zonde en de dood, maar onder de genade.

We zijn niet langer onder de "wet van de zonde en de dood."

Zoals we aangaven, laat de context zien dat we niet langer onder de heerschappij van de zonde zijn ... en dat heeft te maken met een wet waar we niet langer onder staan. Dan noemt Paulus specifiek de "wet van de zonde", en stelt dat deze wet niet alleen anders is dan de "Wet van God," maar dat de "wet van de zonde" precies het tegenovergestelde is van de "Wet van God", omdat Paulus zei dat zonde het overtreden is van de "Wet van God".

Toch zullen velen vasthouden aan het idee dat Paulus in Romeinen 6:14 spreekt over de "Wet van God", terwijl Paulus ons in de context eigenlijk precies het tegenovergestelde voorlegt.

Merk alsjeblieft op dat de "Wet van God", in Romeinen 6 nergens specifiek wordt genoemd, zodat we worden gedwongen om uit de context te bepalen, naar welke wet of instructie Paulus in vers 14 verwijst ... en dat kan ALLEEN door de directe context te onderzoeken.

Dus, geef ons alsjeblieft de mogelijkheid om de context van Romeinen 6:14 te laten zien.

We hebben al aangetoond dat de wet, waarvan Paulus zegt dat we daar niet langer onder staan, iets te maken heeft met de wet van de zonde en de gebondenheid van en heerschappij over ons leven.

Romeinen 6:14

[Want de zonde zal over u niet heersen. U bent namelijk niet onder de wet, maar onder de genade.](#)

In hetzelfde hoofdstuk geeft Paulus aan dat de dood niet langer heerschappij heeft over de Messias, en wij daardoor kunnen leven en de dood ook geen heerschappij meer heeft over ons.

Romeinen 6:8-9

[Als wij nu met Christus gestorven zijn, geloven wij dat wij ook met Hem zullen leven. Wij weten toch dat Christus, nu Hij is opgewekt uit de doden, niet meer sterft. De dood heerst niet meer over Hem.](#)

Daarom kunnen we uit de context van het niet "*onder de wet*" zijn opmaken, dat zowel de zonde als de dood geen heerschappij meer hebben over ons.

Zonde en dood zijn niet meer over ons ... althans volgens de context.

Dus suggereren wij dat Paulus NIET onderwijst dat we niet langer onder de Wet van God zijn, maar in plaats daarvan zegt dat we niet langer onder de "wet van de zonde en de dood" zijn?

Ja, dat is precies wat we zeggen.

Er zullen mensen zijn die te vaak hebben gehoord dat Paulus onderwijst dat we niet onder de Wet van God staan, maar onder de genade, dus geven we Paulus de gelegenheid om het hier te laten zien.

Vergis je niet, Paulus legt heel duidelijk uit welke wet we niet langer onder staan, als je maar verder leest dan Romeinen 6:14.

Paulus sluit dit onderwerp af en vat het samen door slechts een paar verzen later te zeggen:

Romeinen 8:1-2 (NBV)

Dus (let op het woordje "dus", dat wordt gebruikt als een conclusie, in een samenvattend verband) wie in Christus Jezus (Messias Jesjoea) zijn, worden niet meer veroordeeld. De wet van de Geest die in Christus Jezus leven brengt, heeft u bevrijd van de wet van de zonde en de dood.

Nu is het veel duidelijker, toch?

Genade is het ontvangen van vergeving voor het overtreden van de Wet van God. Zonde leidt tot de dood. Dus als we onder de genade zijn, zijn we vrij van de slavernij van de zonde en de dood, die daar een gevolg van was.

We zijn dus niet bevrijd van de "Wet van God," maar in plaats daarvan, zijn we bevrijd van de "wet van de zonde en de dood".

Het is natuurlijk niet logisch om te zeggen dat we door genade in staat zijn om niet onder de Wet van God te staan. Als er geen Wet van God zou zijn, dan zou er geen zonde zijn, omdat de Wet van God zonde definieert. Als er geen zonde is, dan zouden we geen genade nodig hebben.

Dat is de essentie van het verhaal van Paulus:

Romeinen 7:7

Wat zullen wij dan zeggen? Is de Wet zonde? Volstrekt niet! Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen dan door de Wet. Ik zou immers ook niet geweten hebben dat begeerte zonde was, als de Wet niet zei: U zult niet begeren.

Als er geen Wet van God zou zijn, zou er geen zonde zijn. Als er geen zonde zou zijn, dan hadden we geen genade nodig.

Zoals Psalm 119 ons leert, geeft Paulus aan dat de Gods Wet waardevol is, omdat ze ons leert wat zonde is, en ons dus laat zien hoe we oprecht moeten wandelen ... dat de Wet van God vrijheid is en vreugde!

Dus als context iets betekent, dan moeten we nu allemaal begrijpen dat Paulus nooit heeft gezegd dat we niet onder de Wet van God staan. We kunnen niet zeggen dat Paulus zoiets ooit heeft onderwezen.

We kunnen alleen zeggen dat Paulus heeft onderwezen dat we niet langer onder "de wet van de zonde en de dood" staan.

Als die studie van Romeinen 6:14 voor jou niet overtuigend is, heb dan geduld. We zullen in het volgende deel van deze serie het boek Romeinen uitgebreid behandelen. Er kan nog veel meer worden gezegd over dit onderwerp.

Dit was slechts een introductie.

We wilden Romeinen 6:14 bespreken om aan te tonen dat je door moet begrijpen dat Paulus over verschillende wetten spreekt. Je kunt niet aannemen dat Paulus altijd over de Wet van God spreekt, als hij het woord "wet" noemt.

Paulus maakt melding van veel "wetten." In feite maakt hij melding van ten minste zeven wetten.

- 1) De Wet van God (Romeinen 3:31; 7:22-25; 8:7)
- 2) De wet van de zonde (Romeinen 7:23-25)
- 3) De wet van de zonde en de dood (Romeinen 8:2)
- 4) De Wet van de Geest van Leven (Romeinen 8:2)
- 5) De Wet van Geloof (Romeinen 3:27)
- 6) De Wet van de Gerechtigheid (Romeinen 9:31)
- 7) De Wet van Christus (1 Korinthe 9:21)

Zoals we in het derde deel van de Paulinische Paradox Serie bespraken, is het Hebreeuwse woord "*Torah*" in het Grieks het woord "*nomos*" geworden of in het Nederlands het.

Torah, op de manier waarop Paulus dit als Farizeese Jood begreep, betekent gewoon "instructie".

Torah betekent het schieten van een pijl om een doel te raken.

Het doelwit of het doel was natuurlijk het object waar de boogschutter op mikte.

Daarom is de Torah de pijl die gericht wordt op het doel; het is waar je jezelf op richt.

Het doel is de waarheid over God en hoe je met Hem omgaat.

De Torah is in feite een instructie die is bedoeld om ons de waarheid over God te leren.

Torah betekent richting, onderwijs, instructie, of doctrine.

Dat alles zou logisch zijn in termen van de Torah van God, of de Wet van God ... maar hoe zit het dan met die andere wetten die Paulus ons onderwijst?

Waar
komen deze instructies vandaan?

Wat hebben die met elkaar te maken?

Wat betekenen al deze "instructies", die Paulus noemt, voor ons gelovigen?

Wat moeten ze ons leren?

Nog belangrijker misschien, waarom is het eigenlijk belangrijk dat we dit weten?

Omdat we, als we begrijpen hoe Paulus deze verschillende wetten begrijpt en uitlegt, beter in staat zijn om de moeilijke woorden van Paulus in andere verzen te begrijpen.

We moeten het denkbeeld van Paulus snappen, anders zal Paulus, zoals Petrus zei, moeilijk te begrijpen zijn, en zullen we de fout van normloze mensen maken.

Ofwel, we kunnen de brieven van Paulus niet begrijpen totdat we begrijpen hoe Paulus denkt.

Dat klinkt best logisch, toch?

Het is erg belangrijk, en dat zou nu wel duidelijk moeten zijn.

Al heel lang krijgen gelovigen te horen dat Rom 6:14 ons leert dat we niet onder de Wet van God zijn, terwijl er eigenlijk staat dat we niet onder de WET VAN DE ZONDE EN DE DOOD zijn.

Hoe weten we dat?

Omdat veel leraren niet begrepen, en nog steeds niet begrijpen, dat Paulus over meerdere wetten spreekt, niet alleen over de Wet van God.

Er is een verschil tussen de wet van de zonde en de dood, waar we niet langer onder staan, en de Wet van God, waar we wel onder staan.

Pas toen we de context gingen onderzoeken, werd ons duidelijk naar welke van de zeven wetten Paulus verwees ... en veel mensen hebben onterecht aangenomen dat Romeinen 6:14 verwees naar de "Wet van God".

Zie je hoe makkelijk het is om de "fout van wettelozen" te maken, zoals Petrus het zo correct benoemde?

Dus, voordat we alle brieven van Paulus tot in detail gaan onderzoeken, en de verzen behandelen, die vaak worden gebruikt om te onderwijzen tegen Gods Wet, moeten we alle "wetten" die Paulus noemt begrijpen.

In bijna alle gevallen waarin Paulus onderwijst over de Wet van God, is dat omdat Paulus in zijn brief iemand of een groep mensen aanspreekt, die de volgorde en de functie van deze verschillende wetten verkeerd hebben begrepen.

Dus, als we deze zeven verschillende wetten gaan bekijken, en de onderlinge verbanden en relaties ervan gaan onthullen, houd dan in gedachten dat we ze alleen maar presenteren om je overzicht te geven.

We zullen deze zeven wetten voortdurend blijven aanhalen als we in detail verder gaan met de rest van de brieven van Paulus.

Dus, zelfs als je na deze presentatie nog steeds het gevoel hebt dat je de zeven wetten, zoals Paulus ze toepast, nog steeds niet ziet, dan geeft dat niet.

Zie dit als een opwarmertje, om je te helpen bij de studie van Romeinen, Galaten, Efeze, Kolossenzen, enz.

We willen je vragen om niet van ons te verwachten dat deze presentatie van de zeven wetten van Paulus alles omvat of compleet is.

Het is slechts een inleiding om je voor te bereiden op de overige delen van deze serie.

Echter, aan het eind van de Paulinische Paradox serie, moeten de zeven wetten van Paulus, en hoe hij de Wet van God begrijpt, voor jou heel duidelijk zijn, omdat deze zeven wetten heel vaak terugkomen.

Laten we ze nogmaals op een rijtje zetten:

- 1) De Wet van God (Romeinen 3:31; 7:22-25; 8:7)
- 2) De wet van de zonde (Romeinen 7:23-25)
- 3) De wet van de zonde en de dood (Romeinen 8:2)
- 4) De Wet van de Geest van Leven (Romeinen 8:2)
- 5) De Wet van Geloof (Romeinen 3:27)
- 6) De Wet van de Gerechtigheid (Romeinen 9:31)
- 7) De Wet van Christus (1 Korinthe 9:21)

Zoals je ziet staan de meeste hiervan in de brief aan de Romeinen. Daarom is de brief aan de Romeinen de eerste brief van Paulus die we zullen behandelen in de Paulinische Paradox Serie.

Het is dan ook logisch om de verschillende wetten van Paulus te gaan behandelen, zodat we, als we Romeinen gaan bestuderen, beter begrijpen wat Paulus eigenlijk wil zeggen.

Dit zullen we ontdekken over de uitleg van Paulus van de zeven wetten of zeven instructies waar alle gelovigen mee in aanraking komen. We geven eerst een overzicht, en gaan er dan later uitgebreider op in.

DE INSTRUCTIE VAN GOD

- 1) Met deze instructie verwijzen we meestal naar de Torah van God, of de Torah. De Wet van God laat zien wat zonde is en wat geen zonde is. Deze instructie komt van God. Gehoorzaamheid is de Wet van God doen. Zonde is het overtreden van de Wet van God. Dit brengt ons bij de tweede instructie, de wet van de zonde.

DE INSTRUCTIE VAN DE ZONDE

- 2) Voordat we tot geloof kwamen, volgden we allemaal de wet van de zonde. Deze instructie komt uit onszelf, of meer specifiek, uit ons vlees. Onze vleeselijke natuur haat de Wet van God. Uit ons vlees komt het verlangen om de dingen op onze manier te doen in plaats van op Gods manier. Nadat we tot geloof zijn gekomen is er een innerlijke strijd tussen de Wet van God en de wet van de zonde. De Geest, die in ons woont, leidt ons naar de Wet van God. Het vlees leidt ons naar de wet van de zonde en gaat in tegen de Wet van God. Bij de opstanding zal de Wet van God deze innerlijke strijd uiteindelijk helemaal winnen, en zal de strijd tussen vlees en Geest voorbij zijn. De race is dan gelopen en gewonnen. Tot die tijd zullen we echter onder de zonde zijn, en zonde leidt tot de dood. Dat brengt ons bij de volgende instructie, de wet van de zonde en de dood.

DE INSTRUCTIE VAN DE ZONDE EN DE DOOD

- 3) De instructie van het vlees, ofwel de zonde, leidt tot de dood, en dat noemen we de wet van de zonde en de dood. We waren allemaal onder de wet van de zonde en de dood voordat we tot geloof kwamen, zonder ons daarvan bewust te zijn. Ons vlees noemt de wet van de zonde namelijk vrijheid, terwijl de zonde in werkelijkheid gebondenheid is, en gebondenheid tot onze dood leidt. De instructie van de zonde, die vleselijk is, brengt ons bij de instructie van God, die onze dood eist vanwege onze zonde. We leven allemaal onder de wet van de zonde en de dood, totdat we een verlangen hebben naar de waarheid; dat verlangen is niet uit het vlees, maar uit de Geest. Dit brengt ons natuurlijk naar de Wet van de Geest van Leven.

DE INSTRUCTIE VAN DE GEEST VAN LEVEN

- 4) De Wet van de Geest van leven laat ons zien dat de Wet van God waarheid is, als we die eenmaal hebben gehoord. Het leidt ons naar de Wet van God, en weg van de instructies van het vlees. De Geest laat zien wat uit het vlees is, en dat we van nature geneigd zijn om te zondigen. Dus op het moment dat de Wet van de Geest van Leven in ons komt, realiseren we ons dat we onder de wet van de zonde en de dood zijn. Op dat moment worden we ons ervan bewust dat we in de gevangenis zitten en gebonden zijn aan onze zonde. We worden ons bewust van onze hopeloze situatie. Als we zien dat we in de gevangenis zitten, verlangen we ernaar om eruit te mogen. We kijken dan naar God voor een uitweg. De Geest, van verlangen naar waarheid, en verlangen naar vrijheid, zorgt ervoor dat we geloven in onze Schepper en Zijn eeuwige, onveranderlijke Woord dat autoriteit heeft. Dit brengt ons bij de Wet van het Geloof.

DE INSTRUCTIE VAN GELOOF

- 5) De Wet van Geloof is er om jouw manier van denken in lijn te brengen met het Woord van God. Paulus noemt dit 'een nieuwe mens worden.' In geloof neem je het Woord van God aan als de autoriteit in je leven. Dat staat haaks op de autoriteit van het vlees, die het Woord van God ziet als gebondenheid. We zijn het er dan alleen verstandelijk mee eens, maar in feite wordt onze zienswijze veranderd wat weer invloed heeft op hoe we de wereld zien en ermee omgaan. In gehoorzaamheid aan de Wet van Geloof zien we het Woord van God als vrijheid en dé manier van leven. Als we eenmaal tot geloof zijn gekomen, en de wedloop van het geloof gaan lopen, ontvangen we eeuwig leven door Zijn genade. Deze innerlijke transformatie en het geestelijk verlangen naar Zijn Woord, maken ons vrij van de wet van de zonde en de dood. Dit gebeurt voordat we zelf ook maar iets doen, waardoor we zien dat redding geen zaak is van werken, maar van een nieuwe schepping zijn. Door die nieuwe schepping in ons willen we in gerechtigheid wandelen, en dat brengt ons bij de Wet van de Gerechtigheid.

DE INSTRUCTIE VAN DE GERECHTIGHEID

- 6) De Wet van de Gerechtigheid instrueert ons hoe we ons geloof moeten uitleven, gerechtigheid doen. De juiste wegen van God bewandelen. Dat is wat ons geloof uitwerkt. Omdat we geloven dat het Woord van God de waarheid is en de juiste manier van leven, moet ons leven een wandel in gerechtigheid laten zien. Dat staat tegenover het leven in het vlees, een leven naar onze eigen wegen, die als vuile lorren zijn voor onze Schepper. De weg Jahweh is gerechtigheid en de gerechtigheid die wij in praktijk brengen is het bewijs van ons geloof. Deze gerechtigheid, de juiste manier van wandelen in de Wet van God, is door de eeuwen heen in veel levens gezien. En het duidelijkste voorbeeld daarvan is de persoon Jezus Christus Zelf, in Hebreeuws Jesjoea de Messias. Dit brengt ons bij de Wet van Christus.

DE INSTRUCTIE VAN CHRISTUS (MESSIAS)

- 7) De Wet van Christus bevat Zijn instructies, als voorbeeld, om de Wet van God te volgen in geloof. De Messias sprak nooit Zijn eigen instructies, of vanuit Zijn eigen autoriteit. Hij leefde niets anders dan het eeuwige onveranderlijke Woord van God, dat al vanaf het begin bestond. In Jesjoea worden al deze wetten uitgelegd en begrepen. Jesjoea onderwees de Wet van God als waarheid. Hij wees ons op onze zonde, onderwees dat zonde leidt tot de dood. Hij onderwees ons dat we gered moesten worden van de wet van de zonde en de dood. Daarvoor moeten we naar de Geest luisteren om tot geloof te komen in het Woord van God. Onze Messias leefde dit Woord van God op perfecte wijze. Daardoor werden twee dingen mogelijk; Ten eerste geeft Hij het perfecte voorbeeld hoe we de Torah, de Wet van God, moeten naleven. Ten tweede, omdat Hij nooit zondigde en daardoor niet onder de wet van de zonde en de dood was, maar toch de dood op Zich nam, in opdracht van onze Vader, is de dood, die wij eigenlijk verdienden, van ons weggenomen door Zijn genade. We kunnen de gerechtigheid uitleven zoals Hij dat deed, en het Woord van God toepassen in ons leven, door dagelijks te sterven aan ons vlees, dat tegen het Woord van God ingaat. Uiteindelijk worden we opgewekt in een nieuw lichaam, waardoor het vlees en het verlangen om te zondigen er niet meer zijn. We zullen dan eeuwig wandelen volgens de Wet van God, de Torah.

Onthoud dat alle brieven van Paulus op één of andere manier over deze zeven instructies spreken.

Paulus gebruikt deze instructies om ons het heilsplan te onderwijzen, de betekenis van het ware geloof, en het proces om een gelovige te worden. Hij geeft dit proces als middel om een aantal misverstanden uit de eerste eeuw aan te pakken, zoals afhankelijkheid van instructies van mensen, of het op werken gebaseerde model van redding, of de gnostische invloeden en doctrines, enz.

Dit was slechts een eenvoudig overzicht.

Voordat we alle brieven van Paulus gedetailleerd gaan bestuderen van, gaan we vanuit de Bijbel laten zien hoe Paulus deze instructies uitlegde.

Laten we beginnen met de "Wet van God".

DE WET VAN GOD

De "Wet van God" bevat simpelweg alle instructies die we van Jahweh hebben gekregen. In het Hebreeuws wordt het de 'Torah' genoemd.

Het Woord van God is voor eeuwig en verandert niet.

Jesaja 40:8

Het gras verdort, de bloem valt af, maar het Woord van onze God bestaat voor eeuwig.

Maar ... wat is het Woord van God?

Het is interessant dat onze Messias de geschriften van Mozes het Woord van God noemt.

Markus 7:9-10

En Hij zei tegen hen: U stelt op een mooie manier **Gods gebod** terzijde om u aan uw overlevering te houden.

En in vers 10 verwijst Jesjoea naar Mozes: **Want Mozes heeft gezegd: ...**

In vers 13 wordt dat vergeleken als het Woord van God:

Markus 7:13

... en zo maakt u **Gods Woord** krachteloos door uw overlevering die u overgeleverd hebt; en veel van dergelijke dingen doet u.

Je kunt hier zien hoe de geboden van God, het Woord van God en wat door Mozes is geschreven, allemaal één en hetzelfde zijn.

Er zijn doctrines, die ons proberen te overtuigen dat het Woord van God niet voor altijd is, dat het kan veranderen, of kan worden afgeschaft, enz.

Kan dat waar zijn?

Of onze Heer had gelijk, toen Hij zei dat de geschriften van Mozes het Woord van God was, of het was niet het Woord van God.

Ook Petrus zei dat het Woord van God voor altijd is, en citeert Jesaja.

1 Petrus 1:23-25

U, die opnieuw geboren bent, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God. Want alle vlees is als gras en al de heerlijkheid van de mens is als een bloem in het gras. Het gras is verdord en zijn bloem is gevallen. Maar het Woord van de Heere blijft tot in eeuwigheid. En dit is het Woord dat onder u verkondigd is.

Daarom moeten we alles toetsen aan Zijn Woord. Aan het einde zijn wij verantwoordelijk voor wat we geloven, en niet wat anderen voor ons geloven.

Als het Woord van God kan veranderen, dan is het Woord van God geen rots meer, maar los zand.

Mattheüs 7:24-27

Daarom, ieder die **deze woorden** van Mij hoort en ze doet, die zal Ik vergelijken met een verstandig man, die zijn huis op de rots gebouwd heeft; en de slagregen viel neer en de waterstromen kwamen en de winden waaiden en stortten zich op dat huis, maar het stortte niet in, want het was op de rots gefundeerd. En ieder die deze woorden van Mij hoort en ze niet doet, zal met een dwaze man vergeleken worden, die zijn huis op zand gebouwd heeft; en de slagregen viel neer en de waterstromen kwamen en de winden waaiden en sloegen tegen dat huis, en het stortte in en zijn val was groot.

Tenzij we onze leer bouwen op de onveranderlijke rots van het Woord, is onze theologie onderhevig aan erosie, afhankelijk van veranderingen in theologie.

Zie je hoe Jesjoea de gelijkenis begint ?

"Ieder, die **deze woorden** van Mij hoort ..."

Welke woorden?

Het valt op dat Jesjoea de gelijkenis van de wijze man direct na deze woorden besprak ...

Mattheüs 7:21-23

Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is. Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam veel krachten gedaan? Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt!

In tegenstelling tot de algemene zienswijze, verandert het Woord van God niet, dus ook de Wet van God niet.

In de eerste drie delen van deze serie hebben we veel tijd besteed om aan te tonen dat de Wet van God niet is veranderd, dus we gaan daar nu niet verder op in. Vanaf hier gaan we in op de algemene verwarring rondom Paulus en de Wet van God ... door systematisch elke verwarring aan te pakken. Maar we moeten eerst in de huid van Paulus kruipen om hem te kunnen begrijpen.

We moeten willen begrijpen hoe Paulus het doel en de functie van de Wet van God ziet.

De Wet van God doet zonde kennen.

Jeremia 44:23

Vanwege het feit dat u reukoffers gebracht hebt en dat u gezondigd hebt tegen de HEERE (JHWH), niet geluisterd hebt naar de stem van de HEERE (JHWH) en niet volgens Zijn Wet, volgens Zijn verordeningen en volgens Zijn getuigenissen gewandeld hebt, daarom is dit onheil u overkomen, zoals het heden ten dage is.

Ezechiël 18:21

Maar wanneer de goddeloze zich bekeert van al zijn zonden die hij gedaan heeft, al Mijn verordeningen in acht neemt en recht en gerechtigheid doet, zal hij zeker in leven blijven, hij zal niet sterven.

Daniël 9:11

Maar heel Israël heeft Uw Wet overtreden en is afgeweken door niet te luisteren naar Uw stem. Daarom is over ons de vervloeking en de eed uitgesproken die beschreven is in de Wet van Mozes, de dienaar van God, want wij hebben tegen Hem gezondigd.

Dat zag Paulus dan ook als het primaire doel van de Wet van God ... zonde leren kennen.

Romeinen 3:20

Daarom zal uit werken van de Wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd worden. Door de Wet is immers kennis van zonde.

Romeinen 7:7

Wat zullen wij dan zeggen? Is de Wet zonde? Volstrekt niet! Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen dan door de Wet. Ik zou immers ook niet geweten hebben dat begeerte zonde was, als de Wet niet zei: u zult niet begeren.

Johannes onderwees het op dezelfde manier als Paulus...

1 Johannes 3:4

Ieder die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid; want de zonde is de wetteloosheid.

Paulus leert dat iedereen, door de Wet van God, verantwoording verschuldigd is aan God.

Dat betekent dat er een reden is dat de Wet van God zonde doet kennen. Als we weten wat onze zonde is, dan heeft dat invloed op onze huidige toestand of status ten opzichte van onze Schepper.

Hij zegt dat elke mond gesnoerd wordt, wat betekent dat geen enkele persoon zichzelf kan verdedigen voor zijn zonde, of voor het overtreden van de Wet van God.

We zijn allemaal schuldig, en we worden geïnformeerd over onze zonde.

Romeinen 3:19-20

Wij weten nu dat alles wat de Wet zegt, zij dat spreekt tot hen die onder de wet zijn, opdat elke mond gestopt wordt en de hele wereld doemwaardig wordt voor God. Daarom zal uit werken van de Wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd worden. Door de Wet is immers kennis van zonde.

Dus, voordat we tot geloof komen, horen we op een moment in ons leven de Wet of instructies van God.

Op dat moment beseffen we dat we schuldig zijn voor onze Schepper aan het overtreden van de Wet van God.

Op dat moment beseffen we dat we niet naar de Wet van God, maar naar de wet van de zonde hebben geleefd.

De wet van de zonde is de tegenpool van de Wet van God.

DE WET VAN DE ZONDE

Romeinen 7:23-24

Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die tegen de wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van de **wet van de zonde**, die in mijn leden is. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood?

Ons vlees verlangt naar de zonde en haat de Wet van God. Daarom hebben we allemaal gezondigd.

Romeinen 3:9-12

Wat dan wel? Zijn wij voortreffelijker? Beslist niet! Wij hebben immers zojuist én Joden én Grieken beschuldigd dat zij allen onder de zonde zijn, zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goedgevoelt, er is er zelfs niet één.

Dit wordt gezegd vanuit de context van hen die onder de wet zijn, namelijk de wet van de zonde en de dood. Dat betekent dat niemand goed doet, voordat hij tot geloof kwam, omdat het enige dat goed wordt genoemd, het navolgen is van het Woord van God.

We kunnen de hele dag dingen doen die volgens ons goed zijn, maar als we die dingen niet doen in de Geest van bereidheid om het Woord van God te volgen, dan doen we die dingen om de verkeerde redenen. Dan doen we die dingen voor onze eigen redenen.

Onze wegen zijn niet rechtvaardig. Gods wegen zijn rechtvaardig.

Onze rechtvaardigheid is als vuile lorren. Zijn gerechtigheid is puur en recht.

Er zijn gevolgen voor de zonde, en dat gevolg is de dood.

DE WET VAN DE ZONDE EN DE DOOD

Romeinen 5:12

Daarom, zoals door één mens de zonde in de wereld is gekomen, en door de zonde de dood, en zo de dood over alle mensen is gekomen, in wie allen gezondigd hebben.

Dat staat in Genesis 2:

Genesis 2:16-17

En de HEERE (JHWH) God gebod de mens: Van alle bomen van de hof mag u vrij eten, maar van de boom van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven.

Omdat de mens at van de boom van kennis van goed en kwaad, en inging tegen de Torah van Jahweh, verdienen we allemaal de dood.

Onze zonde leidt tot de dood.

Sinds de hof, leidt alle zonde, alle overtreden van de Wet van God, tot de dood. Dat noemen we de wet van de zonde en de dood.

We zijn gebonden aan die realiteit. De wet van de zonde en de dood is onze gevangenis sinds het begin van de zonde in de tuin, maar er is hoop.

Romeinen 8:2

Want de Wet van de Geest van het leven in Christus Jezus (Jesjoea de Messias) heeft mij vrijgemaakt van de wet van de zonde en van de dood.

De Wet van de Geest maakt ons vrij. Het is goed om te beseffen wat de Geest doet als het gaat om de Wet van God.

DE WET VAN DE GEEST VAN LEVEN

Wat is de "Wet van de Geest van Leven"? Of vanuit een Hebreeuws perspectief, wat is de "instructie van de Geest van Leven"?

Laten we dat eens opzoeken ...

1 Korinthe 2:13

Van die dingen spreken wij ook, niet met woorden die de menselijke wijsheid ons leert, maar met woorden die de Heilige Geest ons leert, om geestelijke dingen met geestelijke dingen te vergelijken.

Dus geen instructies van mensen, maar van de Geest, waardoor we kunnen onderscheiden wat waarheid is.

... Geestelijke waarheden voor geestelijke mensen ...

Is de Wet geestelijk?

Romeinen 7:14

Want wij weten dat de Wet geestelijk is, ...

En wat is waarheid?

Psalm 119:142 (NBG)

Uw gerechtigheid is gerechtigheid voor eeuwig, en uw Wet is waarheid.

Dus de Geest leidt ons om de Wet van God te doen, die waarheid is.

Dat is precies wat onze Messias onderwees.

Johannes 16:13

Maar wanneer Die komt, **de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.**

Dit zou dus niet volkomen onverwachts moeten zijn.

De profeten hebben dit lang geleden gezegd. De Geest leidt ons naar de Wet van God, zodat we de Wet van God gaan doen.

Ezechiël 36:26-27

Dan zal Ik u een nieuw hart geven en **een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven. Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven. Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt.**

De Wet van de Geest van leven, of de instructies van de Geest van Leven, zegt ons dat Gods Wet waarheid is als we die horen.

Het leidt ons naar de Wet van God, weg van het vlees.

Dus op het moment dat de Geest in ons komt, realiseren we ons meteen dat we onder de wet van de zonde en de dood zijn.

Dan realiseren we ons dat we in de gevangenis zitten en in de gebondenheid van onze eigen zonde.

Zodra we beseffen dat we in de gevangenis zitten, willen we eruit.

We kijken dan naar God voor een uitweg.

De Geest, of het verlangen naar waarheid en vrijheid, zorgt ervoor dat we geloven in Jahweh en Zijn eeuwige en onveranderlijke Woord dat autoriteit heeft.

Dit brengt ons bij de Wet van het Geloof, die komt door het horen.

Romeinen 10:17 (NBG)

Zo is dan het geloof uit het horen, en het horen door het woord van Christus (de Messias).

DE WET VAN GELOOF

Romeinen 3:27-28

Waar is dan de roem? Hij is uitgesloten. Door welke wet? Van de werken? Nee, maar door de **wet van het geloof**. Wij komen dus tot de slotsom dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt zonder werken van de Wet.

Deze instructie of Wet van Geloof moeten we gehoorzamen ...

Romeinen 1:5

Door Hem hebben wij genade en het apostelschap ontvangen tot geloofsgehoorzaamheid onder alle heidenen, ter wille van Zijn Naam,

De Wet van Geloof is er om onze manier van denken overeen te laten komen met het Woord van God. Paulus noemt dat het 'worden van een nieuwe mens'.

Efeze 4:22-24

... de oude mens aflegt, die te gronde gaat door de misleidende begeerten, en dat u vernieuwd wordt in de geest van uw denken, en u bekleedt met de nieuwe mens, die overeenkomstig het beeld van God geschapen is, in ware rechtvaardigheid en heiligheid.

Op dat moment treden we toe tot het heilsplan. Laat het duidelijk zijn, dat we er op dat moment technisch gezien nog niets voor hebben gedaan.

Efeze 2:8-9

Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

Ons geloof wordt niet bepaald door werken, maar leidt tot en bewijst zich in de werken.

Ons geloof is dat het Woord van God de waarheid is ... en het Woord van God is het karakter waar we ons aan moeten spiegelen.

Dus, geloof leidt tot werken, het zijn niet de werken die tot geloof leiden.

Overweeg ook dat het Hebreeuwse woord voor geloof, *emoenah*. Het is typisch een woord dat het karakter aangeeft, de absolute betrouwbaarheid en trouw van iemand, in het bijzonder God.

Geloof is de actieve houding van totale afhankelijkheid van Gods absolute trouw.

Dat betekent dat "geloof" wordt getoond in de daad van vertrouwen: afhankelijk worden van Zijn zorg, ongeacht de omstandigheden!

Totdat en tenzij we handelen op basis van Zijn betrouwbaarheid, hebben we geen geloof.

We kunnen dan een lijst geloofsovertuigingen hebben, die we uit ons hoofd kennen, zonder een actieve relatie te hebben.

Geloof blijkt uit de daad van vertrouwen, niet uit woorden alleen.

Israël beweerde "geloof" in God hebben, maar hun daden lieten zien dat ze ontkenden dan Hij recht op hen had. De waarheid is dat ze ontrouw waren.

Als geloof blijkt uit ons vertrouwen in Hem, dan handelen we of vanuit dat vertrouwen of niet vanuit dat vertrouwen. Of we vertrouwen Hem, of we gaan we onze eigen weg.

Halve maatregelen volstaan niet.

Dus, hoe krijgen we dit geloof? God geeft het, gratis, overvloedig en voortdurend.

Van Gods kant van de relatie, is er niets dat jouw vertrouwen in Hem zal tegenhouden.

Wij moeten overeenkomstig dat vertrouwen handelen.

Daarom is er volgens de Schrift een huwelijksband tussen ons innerlijke geloof en het bewijs daarvan in de dingen die we doen.

Dat betekent dat de gerechtigheid die door anderen wordt gezien, afkomstig is van het Woord van God, dat wij als waarheid geloven.

Simpeler gezegd, de Wet van het Geloof, die we innerlijk moeten gehoorzamen, verandert ons in een nieuwe mens, en leidt ons naar de Wet van de Gerechtigheid ... het is de zichtbare toepassing van het Woord van God.

DE WET VAN DE GERECHTIGHEID

Romeinen 1:17

Want de gerechtigheid van God wordt daarin **geopenbaard uit geloof tot geloof**, zoals geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven.

Paulus citeert gewoon de profeten ...

Habakuk 2:4

Zie, zijn ziel is hoogmoedig, niet oprecht in hem, maar de rechtvaardige zal door zijn geloof leven.

Dit betekent dat waar geloof, dat als eerste komt, altijd zal blijken uit rechtvaardigde werken.

Een eenvoudig voorbeeld is dit.

Als iemand je vertelt dat je huis morgen gaat ontploffen.

Laten we aannemen dat je wilt leven en liever niet opgeblazen wilt worden.

Als je zegt te geloven dat je huis gaat ontploffen, maar er toch voor kiest om in het huis te blijven, is dat toch niet logisch? Dat is geen waar geloof.

Als je echt geloofde dat je huis zou ontploffen, dan zou je niet in je huis blijven.

Zo is het als je oprecht gelooft dat het Woord van God waarheid is, dan heb je het verlangen om het Woord van God te doen.

Jakobus 2:14–26

Wat voor nut heeft het, mijn broeders, als iemand zegt dat hij geloof heeft, en hij heeft geen werken? Kan dat geloof hem zalig maken? Als er nu een broeder of zuster zonder kleding zou zijn en gebrek zou hebben aan dagelijks voedsel, en iemand van u zou tegen hen zeggen: Ga heen in vrede, word warm en word verzadigd, en u zou hun niet geven wat het lichaam nodig heeft, wat voor nut heeft dat dan? Zo is ook het geloof als het geen werken heeft, in zichzelf dood. Maar nu zal iemand zeggen: U hebt geloof en ik heb werken. Laat mij dan uw geloof zien uit uw werken en ik zal u uit mijn werken mijn geloof laten zien. U gelooft dat God één is en daar doet u goed aan. Maar ook de demonen geloven dit, en zij sidderen. Maar wilt u weten, o nietig mens, dat het geloof zonder de werken dood is? Is Abraham, onze vader, niet uit de werken gerechtvaardigd, toen hij Izaäk, zijn zoon, op het altaar offerde? Ziet u wel dat het geloof samenwerkte met zijn werken en dat door de werken het geloof volmaakt is geworden? En de Schrift is vervuld die zegt: En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend, en hij werd een vriend van God genoemd. U ziet dus nu dat een mens uit werken gerechtvaardigd wordt en niet alleen uit geloof. En is Rachab, de hoer, niet op dezelfde manier uit werken gerechtvaardigd, toen zij de boden heeft ontvangen en langs een andere weg heeft laten weggaan? Want zoals het lichaam zonder geest dood is, zo is ook het geloof zonder de werken dood.

Nogmaals, oprecht geloof brengt tastbare resultaten in iemands leven voort ... die we kunnen zien ... en het bewijs zijn van geloof.

Hebreeën 11:1

Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

Neem even de tijd om de rest van Hebreeën 11 te lezen ... voorbeeld na voorbeeld van mensen die dingen doen omwille van hun geloof ... en zo het bewijs van hun geloof laten zien.

Waarom?

Omdat geloof veranderingen in ons gedrag teweegbrengt, die in overeenstemming zijn met het Woord van God ... het volledige Woord van God.

Romeinen 3:27-28

Waar is dan de roem? Hij is uitgesloten. Door welke wet? Van de werken? Nee, maar door de **wet van het geloof**. Wij komen dus tot de slotsom dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt zonder werken van de Wet.

Denk eraan dat wet instructie betekent.

Paulus onderwijst dat als we de instructie van het geloof volgen, we daardoor gerechtvaardigd worden. Aan de andere kant, rechtvaardigt een instructie van werken ons niet.

Dus wat is de instructie van het geloof?

De instructie is om geloof te hebben, en dan worden we daardoor gerechtvaardigd tot redding.

Dit roept de vraag op, waar we in moeten geloven.

Maar die vraag wordt in het vers ervoor beantwoord;

Romeinen 3:26

Hij deed dit om Zijn rechtvaardigheid te bewijzen nu in deze tijd, zodat Hijzelf rechtvaardig is én rechtvaardigt degene die uit het geloof in Jezus (Jesjoea) is.

We moeten geloven in Jesjoea.

Nogmaals, wat betekent dat?

Wat betekent het dat je gelooft in Jesjoea?

Betekent het dat we geloven dat Hij heeft bestaan?

Betekent het dat we geloven dat Hij is gestorven?

Nee...Jesjoea is het vleesgeworden Woord van God. Geloven en vertrouwen op Jesjoea komen overeen met geloven in het Woord van God.

Johannes 1:14

En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid.

Dus geloven en vertrouwen in Jesjoea is geloven en vertrouwen dat het Woord van God de waarheid is, de manier om te leven.

Vanuit dat geloof zullen wij het verlangen krijgen om gerechtigheid te doen. Als we het Woord van God in praktijk brengen, is dat voor anderen het bewijs dat we geloven.

Johannes heeft dat een aantal keren heel treffend verwoord:

1 Johannes 2:29

Als u weet dat Hij rechtvaardig is, dan weet u dat ieder die de rechtvaardigheid doet, uit Hem geboren is.

1 Johannes 3:7

Lieve kinderen, laat niemand u misleiden. Wie de rechtvaardigheid doet, is rechtvaardig, zoals Hij rechtvaardig is.

1 Johannes 3:10

Hieraan zijn de kinderen van God en de kinderen van de duivel te herkennen. Ieder die de rechtvaardigheid niet doet, is niet uit God, evenmin als hij die zijn broeder niet liefheeft.

Johannes verwoordt hetzelfde idee dat onze gehoorzaamheid het bewijs is van ons geloof.

1 Johannes 2:1a

Mijn lieve kinderen, ik schrijf u deze dingen, opdat u niet zondigt.

Dus Johannes zegt dat het zijn verlangen is dat we niet zondigen, en omdat zonde het overtreden is van de Wet van God, zegt hij in feite dat het zijn verlangen is dat we de Wet van God volgen.

1 Johannes 2:1b-2

En als iemand gezondigd heeft: wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus (Jesjoea de Messias), de Rechtvaardige. En Hij is een verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden van de hele wereld.

Dus als we wel zondigen, wordt onze zonde bedekt door genade, door de gerechtigheid van Jesjoea.

Die genade wordt gegeven aan hen die verlangen om de geboden van God te houden, om te leven naar de geboden die onze Messias naleefde... de Sjabbat, voedselinstructies, alles.

1 Johannes 2:3-6

En hierdoor weten wij dat wij Hem kennen, namelijk als wij Zijn geboden in acht nemen. Wie zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet in acht neemt, is een leugenaar en in hem is de waarheid niet. Maar ieder die Zijn woord in acht neemt, in hem is werkelijk de liefde van God volmaakt geworden. Hierdoor weten wij dat wij in Hem zijn. Wie zegt in Hem te blijven, moet ook zelf zo wandelen als Hij gewandeld heeft.

Het idee dat onze vrucht of gehoorzaamheid het bewijs is van ons geloof, is niet iets dat door Paulus en Johannes is uitgevonden. We hebben al gezien dat de profeten leerden dat de rechtvaardigen zullen leven door hun geloof. Maar Jesjoea onderwees natuurlijk hetzelfde.

Mattheüs 12:33

Stel dat de boom goed is, dan is ook zijn vrucht goed; of dat de boom slecht is, dan is ook zijn vrucht slecht. Want aan de vrucht wordt de boom gekend.

Jesjoea bracht alleen goede vruchten voort, Hij is ons voorbeeld ... en Hij volgde de Wet van God.

DE WET VAN CHRISTUS

1 Korinthe 9:21

Voor hen die zonder de wet zijn, ben ik geworden als zonder de wet – hoewel niet zonder de Wet van God, want ik sta onder de wet van Christus – om hen te winnen die zonder de wet zijn.

In de context van dit vers, spreekt Paulus over hoe hij zich in de schoenen van anderen plaatst, in een poging hen te helpen om zijn onderwijs beter te begrijpen. In dezelfde context zegt Paulus dat hij niet buiten de Wet van God staat, maar onder de Wet van Christus is. Dus is hij tegelijkertijd in De Wet van God en in de Wet van Christus ... en wat betekent dat?

Ze zijn hetzelfde.

Hier verduidelijkt Paulus dat de instructies, die onze Messias ons gaf, dezelfde zijn als de Wet van God. Jesjoea volgde enkel de Wet van God, en Hij moet het voorbeeld zijn dat wij volgen. We moeten wandelen op dezelfde manier zoals Hij heeft gewandeld.

Daarom is het volgen van de Wet van Christus hetzelfde als het volgen van de Wet van God. Dat zou logisch moeten zijn.

Als Christus de Wet van God, de Torah, volgde en onderwees, waarom zou de Wet van Christus dan iets anders zijn dan wat Christus volgde en onderwees? De Wet van Christus moet de Torah zijn. Er is geen andere plausibele definitie van de Wet van Christus dan wat Mozes schreef als de Torah. Wat Paulus wil zeggen is dat Paulus niet alleen de Wet van God volgt, maar ook de diepere uitleg van de Torah door Messias Jesjoea volgt.

We hebben nu de 7 Wetten van Paulus doorgenomen.

- 1) De Wet van God (Romeinen 3:31; 7:22-25; 8:7)
- 2) De wet van de zonde (Romeinen 7:23-25)
- 3) De wet van de zonde en de dood (Romeinen 8:2)
- 4) De Wet van de Geest van Leven (Romeinen 8:2)
- 5) De Wet van Geloof (Romeinen 3:27)
- 6) De Wet van de Gerechtigheid (Romeinen 9:31)
- 7) De Wet van De z(1 Korinthe 9:21)

Er is een proces en volgorde waarin deze reeks van wetten in ons geloofsleven een rol spelen.

De Wet van God bevat de instructies van Jahweh. Ons vlees wil deze instructies niet volgen. Dit wordt de wet van de zonde genoemd. De zonde leidt tot de dood. We hebben allen gezondigd. We verdienen allen de dood. Dit wordt de wet van de zonde en de dood genoemd. Terwijl we onder de wet van de zonde en de dood staan, zijn we ons niet bewust van onze gebondenheid en zijn we opgesloten en verdoemd tot de eeuwige dood. De Geest vertelt ons de waarheid, en wijst ons naar het eeuwige leven van het Woord van God. Hierdoor realiseren we dat we in gebondenheid zijn van de wet van de zonde en de dood. We beseffen ons dat we het Woord van God moeten geloven door vertrouwen te hebben in, en ons volledig te verbinden aan, het Woord van God. Dit verlangen om het Woord van God te volgen, wordt gekenmerkt door een nieuw verlangen dat in strijd is met ons vlees. Dit vlees wil het Woord van God niet volgen. Vanuit dat geloof brengen we gerechtigheid in praktijk. Deze gerechtigheid is dezelfde gerechtigheid die onze Messias in geloof wandelde. Dat is de Wet van Christus.

Nu we deze zeven wetten hebben bekeken, zoals Paulus ze uitlegde, zijn we klaar om verder te gaan met de afzonderlijke brieven van Paulus.

Als we daarmee bezig zijn, zullen we regelmatig verwijzen naar deze zeven wetten, vanuit de aangereikte context, en zullen we vaker wel dan niet zien dat Paulus de mensen probeert te helpen om de juiste volgorde van deze wetten te begrijpen, en niet beweert dat ze zijn afgeschaft of gewijzigd.

Dus, houd deze zeven wetten in gedachten als we verdergaan met deel 5 van de Paulinische Paradox Serie. In het volgende deel van deze serie gaan we het boek Romeinen nauwkeurig onderzoeken.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries#](https://twitter.com/119Ministries#) (USA)